

[H.P. Clausen]

ingen entydige beregninger af prisen for et syn; det vil bl.a. afhænge af, om man overhovedet kan opnå, at ca. halvdelen af synene bliver såkaldte pladssyn, det vil sige syn på værksteder uden for synshallerne. Det vil også afhænge af, hvad prisen bliver for leje af de værksteder, hvor synet skal finde sted, udgifterne til bilinspektørens løn, transport osv.

Et i øvrigt også prisværdigt forslag som at gøre Bilinspektionens åbningstider mere fleksible for at fremme afviklingen forudsætter jo, at der skal forhandles ny løn med medarbejderne. Det er fair nok, men hermed står unægtelig endnu en af de økonomiske faktorer ganske åben.

Oveni skal staten og Statens Bilinspektion som hidtil give overskud på 50 mio. kr. til statskassen. Det vil sige, at bilejerne ikke blot skal brugerfinansiere synene, men oven i købet betale en afgift til statskassen. Jeg ved ikke, om alle regeringspartierne har det godt med det; det har jeg ikke. Jeg ved godt, at svaret er, at de penge går jo til bilinspektionens deltagelse i politiets landevejssyn, køreprøver, bistand ved undersøgelse af færdselsuheld osv. Javel, men derved er man jo tilbage ved den slags argumentation, som mange havde så ondt af i debatten om prisen på nummerplader og kørekort. Et brugerfinansieret system skal efter vores mening netop være brugerfinansieret. Den slags afgifter, som vi taler om her, vil naturligvis figurere enten i politiets regnskaber eller hos de brugere, der nyder godt af ydelserne; de skal ikke lægges uspecificeret over på alle biler.

Det er endda sådan, at der hverken i lovforslaget eller i bemærkningerne et eneste sted siges noget om, hvor gamle bilerne skal være før første syn, og hvor ofte de skal synes. Det står i direktivet, kan man så sige. Jo, det er godt nok, men det skal præciseres i loven, for hvis bemyndigelsen blot siger, at ministeren kan fastsætte reglerne for syn, er bemyndigelsen jo en ny skatteskrue til fri afbenyttelse.

Det vil være fremgået af det, jeg har sagt her, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte lovforslaget. Vi kan støtte formålet med forslaget, men ikke indholdet og ikke fremgangsmåden.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg skal blot udtrykke min forundring over,

at den konservative ordfører, hr. H.P. Clausen, ikke kan se deabilitetsproblemer, som branchen selv kan se, som bl.a. Håndværksrådet kan se, og som Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark kan se. Hr. H.P. Clausen kan ikke se dem. Det undrer mig meget.

(Kort bemærkning).

H.P. Clausen (KF):

Ja, der må jeg jo så formodentlig lade fru Pernille Frahm forblive i sin undren og forhåbentlig have det godt dér.

Jeg kan kun sige, at det synspunkt, jeg fremfører her, er et synspunkt, som Det Konservative Folkeparti har fremført mange gange. Vi arbejdede, da vi sad i regering, på at få en privatisering af bilinspektionen; det kunne vi ikke skaffe flertal for, og – må jeg tilstå – heller ikke i den daværende regering, men forsøget blev gjort, og jeg er da i og for sig glad for, at det blev gjort, for vi fik da gjort så meget, at vi fik undersøgt, hvad bilinspektionen var for noget overhovedet, og jeg kan se, at de meget præcise opgørelser, der nu er over, hvor mange synshaller man har, hvem der ejer dem osv. osv., alt sammen er materiale, som blev samlet ind, da vi søgte at få et grundlag for bortsalg af hele den institution, som man ikke kendte ret meget til. Man vidste, at den eksisterede, men man havde blot sådan et stort, samlet billede af tingene.

Derefter gik vi ind for autorisationsmodellen. Vi mener, at den er god. Vi ved godt, der er modstand imod den en række steder; vi ved også, der er tilhængere af den, og vi er altså tilhængere af den.

(Kort bemærkning).

J.K. Hansen (S):

Nu har hr. H.P. Clausen to gange fra denne talerstol sagt, at i den tidligere regering kunne man ikke skaffe flertal for privatiseringsmodellen. Det er da rigtigt nok, men hr. H.P. Clausen skulle måske så have sagt, at heller ikke ude hos brancheorganisationerne kunne man skaffe flertal. Vi har ved utallige møder mødt modstand mod privatiseringsmodellen ude hos brancheorganisationerne; det glemte hr. H.P. Clausen at fortælle.